

Seizoen 2000-2001

Trainer Henk Nieuwenhuis waakte er voor om de lat voor het komende seizoen te hoog te leggen. Hij rekende op een positie in het linkerrijtje. Assistent-trainer Aalt Tichelaar en de spelers Nico van Hattum en Edwin Overmars waren uit de selectie verdwenen. Met de nieuwe assistent Wiljan Mossing Holsteijn en Stefan Buitenhuis (Go Ahead Eagles) en John van 't Westeinde (S.C. Genemuiden) begon W.H.C. met een 3-2 overwinning op A.S.V. Dronten (2x nieuwkomer Stefan Buitenhuis) op 2 september aan de nieuwe competitie. Tot de vijfde speeldag verliep het zeer succesvol voor de blauwwitten. S.C. Genemuiden werd met 2-3 verslagen door nog twee W.H.C.-treffers in de laatste vier minuten. Nog meer tot de verbeelding sprekend was een week later de 1-3 zege in Spakenburg tegen IJsselmeervogels. Onbegrijpelijk was daarna het 1-2 verlies tegen Harkemase Boys thuis. Na 90 minuten voetbal was de stand 1-0 voor W.H.C. door een doelpunt van Erwin Brem. Twee Friese doelpunten kort achter elkaar in blessuretijd zorgden voor de eerste nederlaag van de Wezepers. Tot 18 november pakte W.H.C. de punten met de regelmaat en een leuke subtop positie was het resultaat. Totdat W.H.C. op 18 november bij een 1-3 voorsprong na de 72e minuten de kluts helemaal kwijt raakte tegen S.D.V. Barneveld. In de laatste 18 minuten scoorden de Barnevelders nog driemaal waardoor de eindstand 4-3 werd in het voordeel van de thuisclub.

W.H.C. was de weg ineens helemaal kwijt. V.V.O.G. won in Wezep met maar liefst 1-5 en Drachtster Boys met 3-0. Gelukkig voor de blauwwitten kwam de winterstop net op tijd om de koppen weer de goede kant op te laten kijken. Op 10 februari won Urk in de slotfase met 2-1 en ook S.C. Genemuiden won met 0-1 in Wezep. Gelukkig voor de Wezepers werd de ban gebroken in Dronten tegen A.S.V. Dronten. Mede door invaller Mark Leeftang wonnen de blauwwitten met 1-3 en werd er na vierenhalf maand eindelijk weer eens gewonnen. Toch zakte W.H.C. weer terug naar de gevarenzone door nederlagen tegen IJsselmeervogels (1-3), Harkemase Boys (2-0, doelpunten in de 87e en 88e minuut), A.C.V. (2-0) en Be Quick '28 (0-1). De Wezepers waren gezakt naar de elfde plaats en stonden gelijk met nummer 12 A.S.V. Dronten. Alleen O.N.S. Sneek (een punt minder) en Excelsior '31 stonden er nog slechter voor.

Intussen was de al gestopte Edwin Overmars gevraagd zich weer beschikbaar te stellen om, als het mis dreigde te gaan, weer te gaan spelen voor W.H.C. In het Paasweekeinde was het zover. Op zaterdag kreeg W.H.C. O.N.S. Sneek op bezoek en op maandag volgde de andere concurrent Excelsior '31. In beide wedstrijden deed Edwin Overmars mee en zijn aanwezigheid had waarschijnlijk zoveel impact dat de Wezepers beide wedstrijden wonnen. De grote man van het Paasweekeinde werd evenwel Stefan Buitenhuis, die vier doelpunten maakte, twee per wedstrijd. O.N.S. Sneek werd met 3-2 en Excelsior '31 met 3-1 verslagen. Toch moest W.H.C. nog oppassen want de 5-0 nederlaag tegen Flevo Boys was zeker geen opsteker. Zekerheid kreeg men pas tegen S.D.V. Barneveld in een, net als in de uitwedstrijd, zeer doelpuntnrijk duel. De 6-2 zege werd de grootse overwinning van het seizoen voor de Wezepers. Grote man werd John van 't Westeinde, die driemaal scoorde. W.H.C. was in veilige haven beland. Uit tegen V.V.O.G. werd voor het eerst dit seizoen de nul gehouden en omdat W.H.C. ook niet kon scoren, was en bleef de stand zoals de wedstrijd begonnen was, 0-0. In de laatste wedstrijd van het seizoen kon Drachtster Boys via een zege periodekampioen worden in Wezep. Zover kwam het niet. Door Sander Hartman en Erwin Brem werd het uiteindelijk een 1-1 gelijkspel. W.H.C. eindigde op een teleurstellende tiende plaats maar wel op ruime afstand van de onderste drie ploegen. Na de periodetitel en derde plaats van vorig seizoen was het dit jaar voor W.H.C. niet zo succesvol geworden. Toch vond W.H.C.-trainer Henk Nieuwenhuis het wel een moeilijk maar ook leerzaam seizoen, vooral voor de jonge spelers.

Seizoen 2001-2002

Liefst zeven nieuwe gezichten begroette trainer Henk Nieuwenhuis bij de eerste training. Anton van Gerner en Remco Bangma speelden respectievelijk voor Sneek en Sparta Nijkerk, maar hadden een voetbalverleden bij Flevo Boys. Daarnaast kwam Edwin Starke over van het gedegradeerde A.S.V. Dronten. Vanuit de eigen gelederen werd de selectie versterkt met Mourad Ouali, Rik van Ommen, Arjan Verhoef en Erwin van de Wetering. Vertrokken bij W.H.C. waren Michel Habets en Mark Leeftang maar trainer Henk Nieuwenhuis sprak dat men er in de breedte sterker op was geworden. De start op 1 september was bar en boos tegen debutant Leeuwarder Zwaluwen, gevolg een 1-0 nederlaag. Het herstel volgde een week later tegen kampioenskandidaat Spakenburg (2-0), Harkemase Boys (4-1) en V.V.O.G. (2-2). Maar deze leuke serie werd onderbroken door vier nederlagen op rij. Het begon tegen Flevo Boys thuis dat in Wezep met 0-2 won en eindigde op 27 oktober tegen Be Quick '28 in Zwolle. In deze laatste wedstrijd wonnen de Zwollenaren met 2-0 maar werd het duel overschaduwt door het bizarre optreden van scheidsrechter R.R. Kemp. Nadat Be Quick '28 in de laatste minuut voor de rust op 2-0 was gekomen barste bij W.H.C. de bom. Enkele spelers wilde verhaal halen bij de grensrechter over vermeend buitenspel bij het doelpunt. Binnen een minuut hadden Kristian van Enk, Erin Brem en trainer Henk Nieuwenhuis allen een directe rode kaart te pakken. Na veel oponthoud en tumult onder de W.H.C.-supporters verdween in de tweede helft ook nog eens Edwin Starke van het veld met twee keer geel. De Wezepers beëindigden het duel dus met acht man. Erwin Brem en Kristian van Enk zouden een schorsing krijgen van respectievelijk zes en vijf duels. Tegen Nunspeet speelde W.H.C. een slechte wedstrijd maar wat belangrijker was, de punten werden in eigen huis gehouden, 2-0. Met een uitblinkende Stefan Buitenhuis in de gelederen (drie doelpunten) won W.H.C. met 1-4 van S.C. Genemuiden, gevolgd door een 2-0 zege op Drachtster Boys. Gevolg van deze zegereeks was dat W.H.C. op de laatste speeldag voor de winterstop bij winst op koploper S.D.C. Putten aansluiting kon krijgen met de top. Maar wat de Wezepers ook probeerden voor 1.200 toeschouwers, het mocht niet baten. De Puttenaren wonnen met 0-1 maar als de uitslag 3-1 of 4-1 in het voordeel van W.H.C. was geweest had iedere objectieve toeschouwer daar ook vrede mee gehad.

De grootste overwinning van het seizoen behaalde W.H.C. op 19 januari tegen Leeuwarder Zwaluwen en nam daarmee revanche voor de eerdere 1-0 nederlaag. De 5-0 was nog maar een zwakke afspiegeling van de verhoudingen want een overwinning met dubbele cijfers had er gemakkelijk ingezeten als de kansen beter waren benut. Dat een wedstrijd pas afgelopen is als de scheidsrechter voor het laatst heeft gefloten en niet na exact 90 minuten kwam W.H.C. achter in de thuiswedstrijd tegen V.V.O.G. Niets leek een zege de blauwwiten in de weg te staan toen de 90 minuten op het scorebord stonden, 2-0 voor W.H.C. Maar in blessuretijd scoorde Koen Kuiken nog de 2-1, een doelpunt voor de statistieken dacht iedereen, maar het liep anders. Scheidsrechter Belksma-Konink liet maar doorspelen en in de 97e minuut kreeg V.V.O.G. een strafschoep op advies van de grensrechter wegens hands. Lodewijk de Vries nam het cadeautje graag in ontvangst en scoorde alsnog de 2-2, W.H.C. met een kater achterlatend op het veld. De wedstrijd Urk-W.H.C. was van belang voor beide ploegen om aansluiting te houden met de kopgroep. Urk was het beste in kansen benutten en won met 3-1. De nederlaag had W.H.C. helemaal aan zichzelf te danken, want in de eerste helft stond men zeker vier keer alleen voor de Urker-doelman, maar het net kon niet worden gevonden.

Een zware nederlaag kreeg W.H.C. op Paasmaandag te verwerken tegen koploper en de latere kampioen A.C.V., 6-0. Na twee overwinningen op Nunspeet (2-4) en S.C. Genemuiden (2-1) werd er in Drachten met 3-2 verloren in een dramatisch slechte wedstrijd aan W.H.C.-kant. In de laatste wedstrijd van het seizoen moest W.H.C. uit naar Putten om daar de zevende plaats, dat recht gaf op Amstel Cupvoetbal voor volgend seizoen, te verdedigen. In de eerste helft zag het daar niet naar uit door een te slappe instelling, gevolg een 1-0 achterstand. De tweede helft toonde een ander W.H.C. maar toen was het al te laat. Alleen Wilfred van den Hul wist vier minuten voor tijd nog het net te vinden zodat er een 1-1 uitslag op het scorebord stond. Het was afwachten wat concurrent V.V.O.G. zou doen en ja hoor zij wonnen met 1-3 van kampioen A.C.V. De Wezepers

hadden Amstel Cupvoetbal gemist op doelsaldo. Het schrijnender was dat de blauwwitten een half jaar lang vast op de zevende plaats hadden gestaan en uitgerekend op de laatste speeldag deze alsnog uit handen gaven. De Wezepers hadden duidelijk niet de doelstelling bereikt, een plaats in de Top 5 en Amstel Cupvoetbal.

Seizoen 2002-2003

Na drie seizoenen Henk Nieuwenhuis maakte WHC dit seizoen voor het eerst kennis met trainer Bert Ebbens, afkomstig van Be Quick '28. De lossere aanpak van Henk Nieuwenhuis werd opgevolgd door een iets strengere aanpak van de Zwollenaar, die de Wezepers meer mentale weerbaarheid wilde aanleren. Maar ook in dit seizoen was de constante regelmaat soms ver te zoeken en waaraan het nu lag? Ook trainer Bert Ebbens moest het antwoord schuldig blijven. Hoe waren de prestaties van WHC in dit seizoen? Na vele jaren, waarin men als doelstelling had om zo snel mogelijk in veiligheid te komen en geen degradatievoetbal te spelen, was het motto aardig veranderd binnen de club. De laatste jaren kwam het woord 'degradatie' weinig meer voor en kwamen woorden zoals 'linkerrijtje' en 'top-vijf' meer voor in het vocabulaire van de blauwwitten aan het begin van het seizoen. Terecht of onterecht, feit bleef wel dat de Wezepers ook in dit seizoen niet verder kwamen dan een teleurstellende 8e plaats in de hoofdklasse C, een zelfde positie als vorig seizoen. Vanaf de 7e speeldag tot en met de 23e speeldag speelde WHC inderdaad rond een top-5 positie, maar zoals het vaak in de jaren hiervoor ook al ging, was men op de beslissende momenten niet thuis. Absolute dieptepunten waren het 2-0 verlies in Nunspeet (bij winst had WHC de koppositie kunnen grijpen) en de nul punten in de vier wedstrijden tegen de 'mindere goden' Nunspeet en ASV Dronten. Verder was de wedstrijd CSV Apeldoorn-WHC achteraf een persoonlijk drama voor Kristian van Enk, die een zeer zware blessure opliep en het spelen van voetbal voorlopig uit zijn hoofd kon zetten.

Waren er ook nog positieve punten te melden? Jazeker wel, de jeugd binnen de club kwam ook dit seizoen weer aan bod, mede natuurlijk door de vijf buitenlanders-regeling. Diverse spelers maakten weer hun opwachting, waarbij vooral de 17-jarige Joseph Kanyike opviel. Stefan Buitenhuis maakte zijn beste seizoen mee bij de blauwwitten en werd tweede op de topscorerslijst van de hoofdklasse C. Doelman Hein van Enk speelde het hele seizoen met de moeilijke taak om standbeeld Gerard van Boven op te volgen. Qua veldspel werd het spelletje van WHC steeds meer gewaardeerd door de tegenstanders en langzamerhand veranderde WHC van een stugge, verdedigende ploeg in een technisch leuk team om naar te kijken. Verder was het een aangename verrassing dat de 8e plaats toch nog het zo fel begeerde Amstelcupvoetbal opleverde, maar dit was meer door geluk dan wijsheid.

Seizoen 2003-2004

In het tweede seizoen onder trainer Bert Ebbens verdween de traditionele slechte serie wedstrijden uit beeld. Het lukte Bert Ebbens om zijn ploeg een redelijk constant seizoen te laten voetballen, al waren er wel weer enkele 'zeperds' bij zoals de 5-0 en 1-6 nederlagen tegen respectievelijk ACV en SDC Putten. De Zwolse oefenmeester zag nog steeds vooruitgang bij de Wezepers en tekende dan ook voor nog een seizoen bij met als uitdaging de definitieve stap naar de top te maken. De grootste verandering in het afgelopen seizoen was wel het volgende: als het niet met leuk en mooi voetbal kon, werd door WHC op soms 'Italiaanse' manier toch de punten gepakt. En om dit laatste draaide het toch bij het voetbal en daarom kon WHC cijfermatig gezien over een zeer goed seizoen spreken.

Na een aarzelend begin vestigden de Wezepers zich al gauw in de subtop om daar te blijven tot aan de winterstop met slechts vijf punten achterstand op koploper Be Quick '28. Twee nederlagen achtereenvolgens tegen respectievelijk SC Genemuiden en Flevo Boys na de winterstop zorgden ervoor dat de kampioensaspiraties (zo die er al waren) definitief in de ijskast konden. Het mooie voetbal, dat toch redelijk vaak werd gespeeld voor de winterstop, was in de tweede helft van de competitie volledig verdwenen. Maar de resultaten leden er niet onder en met soms redelijk veel

resultaatvoetbal eindigde WHC zeer verdienstelijk op de derde plaats in de hoofdklasse C. Vanaf de tiende speeldag kwam WHC de top vijf binnen om daar niet meer uit te verdwijnen. De derde plaats leverde tevens een vervangende periodetitel op zodat de blauwwitten zich voor het tweede achtereenvolgende seizoen plaatsten voor de Amstelbeker. Absoluut dieptepunt vormde de laatste thuiswedstrijd tegen SDC Putten. WHC was in alle thuiswedstrijden ongeslagen gebleven maar kreeg in dit duel de grootste thuisnederlaag ooit in competitieverband te verwerken, 1-6. Alle topploegen waren op de Mulderssingel gesneuveld en mede daardoor werd WHC de beste thuisploeg van de hoofdklasse C. Dat de Wezepers niet meestreden om de titel lag puur aan het feit dat er in uitwedstrijden te weinig punten werden behaald.

AMSTELBEKER

In de eerste ronde moest WHC het op 9 augustus opnemen tegen Harkemase Boys. Tot ver in blessuretijd bleef het in Harkema, onder bijna tropische omstandigheden, onbeslist totdat Joseph Kanyike in de 95e minuut de winnende 1-2 op het scorebord bracht.

De Wezepers plaatsten zich voor het eerst in de historie voor de tweede ronde. Maar dit duel tegen FC Groningen, die op donderdag 25 september gespeeld had moeten worden, werd een papieren 0-1 nederlaag. De wedstrijd in Wezep werd om veiligheidsredenen van het programma afgevoerd.

Seizoen 2004-2005

WHC begon uitstekend aan de competitie met als gevolg een ongeslagen eerste periodetitel, waardoor de Wezepers zich al in een vroeg stadium verzekerden van Amstelcupvoetbal voor volgend seizoen. Hoogtepunten van de macht van het team van trainer Bert Ebbens waren de 1-5 en 7-0 overwinningen op respectievelijk ACV en ASV Dronten. Na deze laatste wedstrijd stond WHC liefst vijf punten voor op nummer twee en debutant Excelsior '31. Op 11 december streden Excelsior '31 en WHC in Rijssen voor 2500 toeschouwers om de eerste plaats. Beide defensies waren te sterk voor de aanvallers waardoor de eindstand werd zoals beginstand was, 0-0. Met nog een duel te gaan voor de winterstop leken de blauwwitten ongeslagen te blijven maar Nunspeet gooide met een 3-1 nederlaag roet in het eten. Het was de afsluiting van een zeer succesvolle eerste helft van de competitie, maar tevens (achteraf gezien) het begin van het einde van de kampioensillussies van WHC. Waar de Wezepers in de eerste 15 wedstrijden 32 punten behaalden, werden na de winterstop in de resterende 11 wedstrijden nog slechts 12 punten behaald. Uiteindelijk eindigde WHC op de derde plaats en was de doelstelling van het begin van het seizoen gehaald, al was het nu wel met een nare bijsmaak. De oorzaak van de mindere prestaties na de winterstop zullen voor altijd wel in het midden blijven, maar opvallend was wel dat er geen uitwedstrijd meer werd gewonnen en vaak werd verloren van de staartploegen. De wedstrijd op 23 april in Genemuiden zei misschien nog wel het meeste over de prestatiecurve van WHC. Na 83 minuten stonden de blauwwitten nog met 1-4 voor, maar de eindstand was 4-4 en het was dat de kruising in de weg stond anders had WHC dit duel nog verloren ook!

AMSTELBEKER

De eerste ronde werd een walk-over voor WHC, dat zondageersteklasser Sneek met 5-0 terug stuurde naar Friesland. Nieuwkomer Jochem de Weerd en Stefan Buitenhuis scoorden beide tweemaal. Op dinsdag 21 september moest WHC aantreden in de tweede ronde tegen Emmen en hield de stand tot de 20e minuut op 0-0. Daarna volgde in vier minuten tijd drie doelpunten van Emmen waardoor de wedstrijd ineens eigenlijk al was afgelopen. Uiteindelijk won Emmen met 5-1 in een wedstrijd waarbij de honderden WHC-supporters voor een echte cupsfeer zorgden.

Maandag 11 juli 2005

WHC dichtbij sensatie tegen AJAX

Jubileumduel werd groot succes

Maandenlang waren de WHC-vrijwilligers in touw geweest om deze wedstrijd tegen Ajax tot een topdag voor de vereniging te maken. Kosten noch moeite werden gespaard om dit doel te realiseren. Dat dit de Wezepers lukte was niet zo vreemd na vorige ervaringen met gerenommeerde clubs als o.a. Feyenoord, F.C. Barcelona, Glasgow Rangers en Galatasaray.

Ruim 6500 toeschouwers waren op het duel afgekomen. De wedstrijd begon een kwartier later omdat de spelersbus wat later arriveerde dan de bedoeling was. Het publiek zag een waanzinnige eerste helft. Ajax begon zoals men kon verwachten, met snel combinatiespel probeerde men WHC snel te overbluffen. Dit leek aanvankelijk te lukken, want na 6 minuten scoorde Yannis Anastasiou de 0-1. Dat WHC niet bij de pakken neer ging zitten bleek in de 11e minuut. Vanuit de laatste linie werd een prachtige snelle aanval opgezet. Robin Fuchten bereikte broer Michel en die bediende nieuwkomer Michel Klink. Hij bracht meteen Jochem de Weerd in stelling en deze stiftte de bal over de verbouwde Ajax-doelman Lobont, 1-1. In de 14de minuut was het Rasmus Lindgren die de Amsterdammers weer op een 1-2 voorsprong bracht. Maar opnieuw was het W.H.C. die al snel een antwoord klaar had. Michel Fuchten probeerde het vanaf 25 meter en liet doelman Bogdan Lobont met een prachtig doelpunt aan de grond genageld staan. Sportpark Mulderssingel ontplofte, want twee keer binnen zo'n kort tijdbestek scoren tegen Ajax is toch uniek. In de daaropvolgende fase kreeg Ajax voldoende kansen om het verschil te vergroten. Maar alleen Tom de Mul straffe een verdedigingsfout van WHC af, 2-3. Niemand had verwacht dat WHC nogmaals terug zou komen maar binnen een minuut was er ineens een vrije schop te nemen voor de blauwvitten op twintig meter van het Ajax-doel. Wie anders dan de afscheidsnemende vrije schoppenspecialist Stefan Buitenhuis nam plaats achter de bal. Hij krulde de bal uitstekend in de linkerbovenhoek en doelman Lobont had wederom het nakijken, 3-3. De wedstrijd stond op z'n kop en het talrijke publiek sprak vol lof over de Wezepers.

Na de rust stonden er bijna twee nieuwe teams in het veld. Ajax kreeg het voor elkaar om WHC bijna geen kansen meer toe te staan en WHC kreeg het voor elkaar om heel weinig weg te geven, al kreeg Ajax wel zes corners te nemen. Tegen het einde van de wedstrijd drong Ajax natuurlijk aan. De krachten van de blauwvitten waren gesloopt, al bleek dat de Wezepers behoorlijk fit waren na vier trainingen. Eerst keurde de uitstekende scheidsrechter Wilco Jansen uit Zwolle een buitenspeldoelpunt af van Ajax. Vervolgens kreeg WHC-doelman Rudolf Huberts een knal tegen de onderkant van de lat te verwerken. Toch scoorde 'lucky' Ajax in blessuretijd de 3-4 door een inzet van Nourdin Boukhari, die volgens velen ook nog buitenspel stond.

Het was verdiend geweest als de Wezepers gelijk hadden gespeeld, maar men maalde er niet om. Ajax speelde geen al te beste wedstrijd, mede door de verdienste van WHC. Het hield na de rust de ruimtes klein en voor de rust speelde men, als het kon, aanvallend voetbal. De drie kansen die WHC kreeg werden allemaal verzilverd. Stuk voor stuk doelpunten om in te lijsten. WHC miste tegen Ajax nog zijn beide spitsen Josja Bolks en de nieuwe aanwinst Antwin Grevengoed, die overkwam van SDC Putten. De schouders van de WHC-spelers en nieuwe trainer Jeroen Peters werden bijna beurs geslagen door de vele schouderklopjes, die men ontving na afloop van de wedstrijd.

Scoreverloop: 6. Yannis Anastasiou 0-1, 9. Jochem de Weerd 1-1, 13. Rasmus Lindgren 1-2, 14. Michel Fuchten 2-2, 33. Tom de Mul 2-3, 34. Stefan Buitenhuis 3-3, 89. Nourdin Boukhari 3-4. Scheidsrechter: Jansen (Zwolle). Toeschouwers: 6.500.

Opstelling WHC: Arjan Verhoef, Arnoud Daalmeijer, Berry Pleiter, Pascal Diender, Robin Fuchten, Edward Tijssen, Kristian van Enk, Michel Klink, Henrico Mud, Jochem de Weerd, Michel Fuchten.

Bij WHC vielen in: Edward Boer, Erwin Brem, Hein van Enk, Iwan van Limburg, John Middelkoop, Joseph Kanyike, Marc Plender, Michael Wolf, Pascal Frederiks, Richard van 't Ende, Rudolf Huberts, Stefan Buitenhuis en Wilfred van de Bosch.

Opstelling Ajax eerste helft:

Lobont, Obodai, Grygera, Escude, Lindgren, Pienaar, Sneijder, Lindenberg, De Mul, Anastasiou, Mitea

Opstelling tweede helft: Stekelenburg, Obodai, Heitinga, Vermaelen, De Jong, Pienaar, Galasek, De Ridder, Boukhari, Rosenberg, Manucharyan

SEIZOEN 2005-2006

WHC kreeg in de persoon van Jeroen Peters een nieuwe trainer en na twee jaar achtereenvolgend als derde te zijn geëindigd wilde WHC meer. Maar de competitie start was dramatisch met nederlagen tegen Harkemase Boys (2-1), DOS Kampen (0-3) en ONS Sneek (0-1 op de 75-jarige jubileumdag van de Wezepers). Alleen tegen ACV werd een puntje gepakt (3-3). Op 8 oktober werd dan eindelijk voor het eerst gewonnen van SVZW met 2-4 met Henrico Mud als gevierde man (3 treffers). Het was de eerste uitzege van WHC sinds 30 oktober 2004, toen men won op Urk met 1-3. In de uitwedstrijd tegen Be Quick '28 scoorde Jochem de Weerd het 1000e doelpunt van WHC op het allerhoogste niveau maar veel hielp het niet, 3-2 verlies. Na deze wedstrijd begonnen de blauwwitten eindelijk te draaien en werden er vier overwinningen en 1 gelijkspel behaald en zodoende stond men op de laatste speeldag voor de winterstop bovenaan in de tweede periodestand. Maar de thuiswedstrijd tegen Harkemase Boys werd helaas een deceptie, 1-5! Doordat WHC meteen na de winterstop weer in een dip terecht kwam begon de rode streep gevaarlijk dichtbij te komen, in zeven duels behaalden de Wezepers slechts vier punten en dit had al na vier wedstrijden gevolgen voor de technische staf. Trainer Jeroen Peters, assistent-trainer Henk Harmens en elftalmanager Henk Bredewoldt werden vervangen door Aalt Tichelaar, Freddy Smit en Jan Kroeze. Op spelersgebied had doelman Hein van Enk zich teruggetrokken en werd vervangen door Arjan Verhoef en maakten de ras WHC-ers Erwin Brem en Kristian van Enk bekend dat ze aan het einde van het seizoen zouden stoppen. Ook werd bekend dat oud-trainer Bert Ebbens terug zou keren als hoofdtrainer (1 seizoen) en daarna 3 seizoenen als technisch manager.

En werd er ook nog gevoetbald? Ja, de wedstrijd tegen Go Ahead Kampen op 8 april werd een echt degradatieduel. Na veel spanning besliste Josja Bolks in de 83e minuut het duel en kon WHC na de eerste zege in 2006 weer wat ruimer ademhalen. Alsof men was bevrijdt van de enorme druk werd het Paasweekend succesvol afgesloten met overwinningen op Be Quick '28 (1-0) en SVZW met maar liefst 6-0. WHC ging door en versloeg kampioenskandidaat SC Genemuiden met 2-3 in eigen huis en speelde zich definitief veilig in het thuisduel tegen nummer drie Excelsior '31 (3-0). Het laatste duel tegen Flevo Boys werd met 3-1 verloren waardoor het interim duo Tichelaar/Smit toch nog hun ongeslagen status verloor. Maar de missie was geslaagd en WHC eindigde op de zevende plaats.

AMSTEL CUP

In de eerste ronde van de Amstel Cup trof WHC wederom FC Emmen, maar nu op eigen sportpark Mulderssingel. Op dinsdag 9 augustus werd het een ware bekerthriller die pas na verlenging werd beslist. Na 90 minuten was de stand 3-3 mede door twee treffers van Michel Fuchten. In de 107e

minuut was het uiteindelijk Melchior Schoenmakers die er voor zorgde dat de betaalde profs verder konden bekenen.

DISTRICTSBEKER OOST

In de districtsbekeer Oost begon WHC pas in de derde ronde omdat men voor de eerste twee ronden was vrijgeloot. WSV werd met 4-2 verslagen, gevolgd door een 1-4 zege op SJN en een 0-2 zege op het sterke De Treffers in Groesbeek. In de kwartfinale werd zondaghoofdklasser Quick '20 met 2-0 verslagen in een wedstrijd waarin Reinder Slager en Mark de Haan debuteerden in het eerste elftal van WHC. Door deze overwinning plaatste WHC zich wederom voor de 'grote' KNVB-beker voor volgend seizoen. In de halve finale werd WHCZ met 3-1 verslagen en zodoende stond WHC voor de derde keer in haar historie in de finale. Op zaterdag 27 mei 2006 pakte WHC, voor het eerst sinds 35 jaar, weer eens een hoofdprijs. Op eigen vol sportpark werd mede competitiegenoot HHC Hardenberg met 1-0 verslagen door een doelpunt van Henrico Mud. Nog was het seizoen niet afgelopen voor WHC want op 10 juni moest men aantreden tegen ASWH in Heerjansdam voor de halve finale van de landelijke beker. Helaas ging deze strijd voor WHC verloren met 1-0 maar de 400 meegereisde supporters zongen de spelers na afloop toe en bedankten hen voor toch nog een mooi einde van het seizoen.

WHC pakt op eigen terrein de KNVB districtsbekeer na overwinning op HHC Hardenberg (1-0)

Eindelijk een hoofdprijs voor WHC

De vraag is voor coach Michel Jansen van HHC. Of een hoofdklasser warm of koud wordt van de beker. 'Ik zou zeggen, kijk zelf maar.' Jansen doelt op een kirrende massa WHC'ers. Na de 1-0 winst op HHC in de bekerfinale, lijkt het wel of de heilige graal zojuist in Wezep is gevonden. Emmer water nummer zoveel klettert van de tribune. Selectie, staf, eigenlijk heel WHC is zwanger van geluk na het binnenhalen van de oostelijke districtsbekeer. Dat mag, correctie, moet iedereen weten. Oerkreten galmen en verliezen pas hun kracht als de bussen Hardenberg weer in het vizier hebben. Een luid slotakkoord van een blauwwit circus, dat al weken zit te wachten op een eruptie. De verpakking is bij deze finale duidelijk mooier dan het voetbal. Wanneer de spelers van WHC en HHC gezamenlijk het zwart van de catacomben achter zich laten, is sportpark Mulderssingel Argentië in het klein. Drie confettikanonnen doen hun werk, terwijl de jongste generatie wappert met een WHC-shirt, reikwijdte twintig meter. Met dank aan de naaimachine van mevrouw Fijn-Wittingen. Nee, het veld van WHC lijkt voor aanvang niet de locatie om te voetballen. Rook, snippers, rollebollende koters. Het doet denken aan de Film van Ome Willem. Of Avro's Stuif es in. Een kind is zijn vader kwijt, weet de omroepster. Gekkenhuis in Wezep. Wout Ramaker, verantwoordelijk voor onderhoud en velden, moet zelfs rap van de tribune om de lijnen snippervrij te maken. Hop, in de cabine, waarna de kleine tractor met blazer over het veld tuft. Is het werk gedaan, begint dat waar iedereen voor betaald heeft. WHC is in de eerste tien minuten, onder aanvoering van de gedreven Pascal Diender, de betere ploeg. Daarna komt de voetbalschool uit Hardenberg meer in het spel voor. De Buitenhuisjes en Kenny Kroeze laten (weer) zien wat ze kunnen, terwijl WHC loert op de uitbraak. Vooral na de goal van Henrico Mud, die begin tweede helft eerder bij de bal is dan keeper Hollak, krijgt de ploeg uit Wezep meer ruimte voor snode plannen. Aan beide zijden kan niemand echter nog iets productiefs doen. Zodoende host WHC richting tribune en richting beker. Floris Buitenhuis zoekt het een verdieping lager. De dug-out leent zich prima voor doelloos kijken.

Wanneer de polonaise een verlenging krijgt op het veld, houdt Buitenhuis het hier ook voor gezien. 'Het combineren ging wel, maar het zat 'm steeds in de eindpass. Die was niet goed. Teleurstellend, als voetballer krijg je niet veel kansen om prijzen te winnen.' Een troostmedaille is wat rest, maar die krijg je geen plaats om de nek van Buitenhuis.

Coach Freddy Smit van WHC vindt de beker al heel wat, maar is nog meer onder de indruk van het spontane carnaval. 'Ik heb tegen de jongens gezegd dat ze moeten proberen een stukje van de sfeer mee te pakken, ook al concentreer je je honderd procent op de wedstrijd. Deze reactie is overweldigend. Je ziet dat er hier onderhuids toch veel spanning zit. Dat heb ik zelf denk ik een beetje onderschat, als ik dit zo zie.' Na de woorden is het snel terug naar de jongens. Foto nummer 33 moet nog genomen worden. Pascal Diender staat ook op ieder plaatje. 'Ik was hier gisteren op de club en dan zie je vijftientig, dertig man bezig met de voorbereiding. Deze beker is niet van een persoon, of alleen van het team, maar van iedereen.'

Scoreverloop: 53. Henrico Mud 1-0.

Toeschouwers: 2500

Scheidsrechter: Dhr. E.M. Bakker

Gele kaarten HHC Hardenberg: Kenny Kroeze, Rene de Visscher

Rode kaart HHC Hardenberg: Lars Offringa

Opstelling WHC:

Arjan Verhoef; Berry Pleiter, Arnoud Daalmeijer, Pascal Diender, Edward Tijssen, Michel Fuchten, Jochem de Weerdt, Robin Fuchten, Wilfred van de Bosch (46. Josja Bolks), Henrico Mud (82. Erwin Brem), Mark de Haan (90. Kristian van Enk)

Opstelling HHC Hardenberg:

Marco Hollak, Harm Jonker (78. Leo Scheepmaker), Roy Jurgens, Floris Buitenhuis, Kenny Kroeze, Gerard Kocks, Martijn Berger, Stefan Buitenhuis, Rene de Visscher, Lars Offringa, Maarten Pullen (70. Erik Drenthen)

SEIZOEN 2006-2007

Bert Ebbens keerde dus na Spakenburg terug als hoofdtrainer bij WHC en werd geassisteerd door Freddy Smit, Aalt Tichelaar ging weer dienst doen als analist. Een top-vijf positie was de doelstelling voor het nieuwe seizoen met onder anderen de nieuwe spelers Marcel van der Beek (OWIOS), Herre Huberts (MSC) en Stephan Rahantoknam (Spakenburg). De eerste periode (8 duels) werd afgesloten met negende plaats, 2x winst, 4x gelijk en 2x verlies. Niet echt opzienbarend dus, maar bij de winterstop stond WHC op de vijfde plaats na enkele mooie overwinningen. In de winterstop werd WHC gekozen tot sportploeg van de gemeente Oldebroek wegens het behalen van de beker. De eerste nederlaag in 2007 werd geleden in Genemuiden met 1-0 tegen de ploeg van Gerry Hamstra, die aan het einde van dit seizoen de nieuwe trainer van WHC zou worden.

De Wezepers presteerden daarna zeer wisselvallig. De ploeg was met een middenmoot positie uitgespeeld in de competitie (KNVB-bekervoetbal voor volgend seizoen was via de districtsbeke inmiddels al veiliggesteld) en het was elke keer weer afwachten hoe de pet er voor stond. En die pet moest goed staan op Paaszaterdag 7 april want bij winst kon WHC de tweede periodetitel winnen in het inhaalduel tegen Urk. Via Pascal Diender en Michel Fuchten won WHC voor 1500 toeschouwers met 2-0 en dus kon er feest worden gevierd op sportpark Mulderssingel.

Door een 0-1 zege op Harkemase Boys op de voorlaatste speeldag werd de van te voren gekoesterde top-vijf positie bereikt. Met een verdiende 3-1 overwinning op SC Genemuiden (met twee doelpunten van Reinder Slager) werd het seizoen waardig afgesloten. Een vijfde plaats, WHC kreeg de minste doelpunten tegen in de gehele zaterdaghoofdklasse (26), een vervangende periodetitel en de bekerfinale in district Oost (zie onder) werden gehaald. WHC had dus wel voldaan aan de doelstelling, maar niet voldaan aan de geneugten van goed voetbal.

KNVB-BEKER

In de eerste ronde van de KNVB-beker won WHC thuis van zondaghoofdklasser Gemert met 2-0 door doelpunten van Josja Bolks en Mark de Haan. Een 'wereldreis' maakten de Wezepers op woensdag 20 september toen het duel tegen zondaghoofdklasser SV Meerssen op het programma stond. De WHC-supporters (zo'n 100 man) die deze 230 kilometer aflegden hebben in ieder geval genoeg doelpunten gezien. Na 90 minuten stond er een 3-3 eindstand op het scorebord. En in de verlenging kwamen daar nog eens 3 doelpunten bij, helaas wel aan de verkeerde kant voor WHC. Vooral de snelle sprinter Michael Ramakers van de thuisploeg was een ware plaaggeest voor de blauwwitten middels drie doelpunten. Maar WHC was strijdend ten onder gegaan.

DISTRICTSBEKER OOST

In de districts beker Oost verging het WHC aanzienlijk beter. De cupfighters uit Wezep werden eerste in de poule en kwamen in de tweede ronde uit tegen VVOG, een duel dat met 0-3 werd gewonnen. Vervolgens werden EZC '84 (6-0), SVV '56 (2-0) en WVF (1-4) uitgeschakeld. In de kwartfinale werden de amateurs van NEC met 1-0 verslagen en door deze winst werd de halve finale bereikt en hadden de Wezepers zich voor de vijfde achtereenvolgende maal geplaatst voor deelname aan de 'grote' KNVB-beker voor volgend seizoen. Zeker 150 trouwe WHC-supporters waren op dinsdag 1 mei afgereisd naar Haaksbergen voor het treffen met zondaghoofdklasser HSC '21/Brein. Na 90 minuten eindigde de wedstrijd in 1-1 (WHC-doelpunt Herre Huberts). Een strafschoppen-serie moest de beslissing brengen. Uiteindelijk schoot Reinder Slager WHC naar de finale. Doelman Marcel van der Beek stopte twee strafschoppen. In de finale moest WHC aantreden in en tegen Bennekom, dat Be Quick '28 met 1-2 had verslagen. Jammer genoeg dus geen 'stadsen tegen het dorp'-derby wat waarschijnlijk regionaal veel aandacht had getrokken. De finale (de vierde in de historie voor WHC en de tweede in twee jaar tijd) werd op zaterdag 26 mei een deceptie. De Wezepers werden kansloos met 6-2 verslagen. De Wezeper doelpunten kwamen op naam van Edward Tijssen en Reinder Slager.

WHC hard onderuit in finale beker Oost

Zaterdag rond de klok van 13.00 uur verplaatsten honderden WHC supporters zich richting Bennekom met alle bekende toeters en bellen en keizer Napoleon met zijn superconfetti kanon. Ook rookpotten in blauw en wit werden uit Italië overgevlogen. Kosten nog moeite werden gespaard om van deze bekerfinale een feest te maken. Kinderen en volwassenen waren hoopvol gestemd op een goede afloop. Bennekom dacht daar anders over en gaf de Wezepers een koude douche, maar het voelde als een waterval. Spelers en trainers van WHC waren eensluidend in hun oordeel, niet agressief genoeg begonnen, de backs en de middenvelders zochten hun tegenstander niet op en gaven zo veel te veel ruimte weg. Iets waar de aanvallers van Bennekom wel raad mee wisten. Al binnen 8 minuten lag de bal in het net achter WHC-doelman Marcel van der Beek, nadat Michel van der Sommen geheel vrij vanaf rechts diagonaal kon binnen schieten, buiten bereik van de Wezeper doelman. WHC schrok er niet echt wakker van. Een Bennekom-verdediger schoot bijna in eigen doel onder druk van Pascal Diender. Even later schampte een bal de bovenkant van de lat boven Van der Beek. Bennekom speelde veel beter dan WHC, men was in de omschakeling ook veel sneller en dat was ook een zwak punt bij WHC. WHC probeerde het wel en kwam via Michel Fuchten, Reinder Slager en Stephan Rahantoknam een paar keer gevaarlijk voor Bennekom-doelman Danny Luycke, maar deze klaarde alle gevaar op een prima wijze. Net voor de rust kwam de eerste genade klap. Toen Anne van der Kolk over links Berry Pleiter er uit liep en een voorzet op maat afleverde op Keiji Aikawa, kon deze geheel vrij met het hoofd de 2-0 aantekenen. Wie dacht dat WHC definitief het hoofd in de schouders legde kwam bedrogen uit. WHC kreeg daarna via Michel Fuchten en Jochem de Weerdt uitstekende mogelijkheden op de aansluitingstreffer.

Direct na de rust viel de uiteindelijke genade klap toen weer Keiji Aikawa de 3-0 kon binnen lopen na een fout van Herre Huberts op het middenveld, waar een overtreding (gestrekt been) aan voorafging. Na 54 minuten kreeg WHC een beetje valse hoop toen Edward Tijssen een vrije trap mocht nemen met goed vinden van scheidsrechter Van Koolwijk. Het lobje ging over Luycke het doel in. Bennekom protesteerde wel omdat zij dachten dat er eerst een blessurebehandeling zou plaatsvinden, maar Van Koolwijk gaf geen krimp: 3-1. De valse hoop duurde dan ook maar 6 minuten. De naar SC Genemuiden vertrekkende Anne van der Kolk scoorde de 4-1 na weer een persoonlijke fout aan de zijkant. De wedstrijd, die eigenlijk nooit geweest een wedstrijd is geweest, was gespeeld. Bennekom liep eenvoudig door de invallers Paulo Meindershagen en Lennart van de Peppel nog uit naar 6-1. Reinder Slager scoorde in blessuretijd nog de tweede Wezeper treffer, 6-2. Een dik verdiende overwinning voor Bennekom, waar niets op af te dingen viel. De minst gepasseerde verdediging van de zaterdaghoofdklasse, WHC, kreeg vandaag maar liefst 6 treffers om de oren.

SEIZOEN 2007-2008

Niet Gerry Hamstra werd de nieuwe WHC-trainer, maar Jan Schulting aangezien de eerste een contract kon tekenen bij FC Emmen. Jan Schulting, afkomstig van eerste divisie club Omniworld wilde bouwen en presteren met WHC. De competitiestart leek in een typische 0-0 wedstrijd te eindigen maar na een blunder van doelman Marcel van der Beek werd het zomaar ineens 0-3 voor kampioen HHC Hardenberg. Pas op zesde speeldag werd de eerste winst binnengehaald in Sneek tegen ONS (0-1). Daarna krabbelde WHC steeds verder naar boven en behaalde in 8 wedstrijden 16 punten waardoor men de winterstop inging als de nummer de nummer 4 van de ranglijst. In de winterstop maakte technisch coördinator Bert Ebbens bekend om zijn contract bij WHC niet uit te dienen (nog 2,5 jaar te gaan) en aan het einde van dit seizoen trainer te worden van SC Genemuiden. Dit nieuws leidde weer tot ontevredenheid bij hoofdtrainer Jan Schulting zodat ook deze aankondigde om zijn 2-jarig contract te beperken tot slechts 1 jaar.

Gerommel dus achter de schermen bij het begin na de winterstop. De slechte resultaten gaven ook het publiek reden te morren. Uit 7 wedstrijden behaalden de steeds moeizaam spelende Wezepers slechts 5 punten met daarin slechts 1 overwinning: een 3-0 zege op Oranje Nassau. Dieptepunt was wel doldwaze wedstrijd tegen en in Staphorst, waarbij WHC een 1-3 voorsprong in de slotfase alsnog uit handen gaf, 4-3. De volgende wedstrijd thuis tegen ACV ging ook verloren met 1-3 en ineens was het voor WHC 'vijf minuten voor twaalf' want met een negende positie op de ranglijst kwamen de staartploegen steeds dichterbij. De broodnodige punten werden als eerste behaald in Kampen tegen Go Ahead (0-2), PKC '83 (3-3) en Flevo Boys (0-1).

WHC had zich veilig gespeeld en had zelfs nog een klein kansje op een hoge positie en zich daarmee te plaatsen voor de KNVB-beker. Maar ook deze laatste strohalm was teveel van het goede want de laatste twee competitiewedstrijden gingen uit als een nachtkaaars. Thuis werd met 1-2 verloren van Excelsior '31 (de eerste zege ooit van de Rijssenaren in Wezep!) en ook VVOG versloeg de Wezepers in Harderwijk (3-1). WHC sloot het wisselvallige seizoen, ondanks de zesde plaats, geheel in stijl af. De vetrekkende trainer Jan Schulting gaf toe dat de zesde plaats niet geheel conform het verwachtingspatroon was. 'Al wijkt het niet veel af van de voorgaande jaren. Toch was de ambitie bij alles en iedereen bij de club hoger, maar ook vanuit mezelf zijn de verwachtingen te hoog geweest.' De eindconclusie was wel dat WHC voor het eerst in 5 jaar geen KNVB-voetbal zou spelen in het nieuwe seizoen.

KNVB-BEKER

In de eerste ronde speelde WHC thuis tegen RKS Schijndel, welke wedstrijd met 3-1 werd gewonnen door doelpunten van Herre Huberts (2x) en Jochem de Weerdt. FC Dordrecht was op sportpark Mulderssingel WHC in de tweede ronde de baas met 0-2. Niet de eerste divisionist maar de zaterdaghoofdklasser maakte de wedstrijd. WHC kon met opgeheven hoofd het bekertoernooi verlaten.

DISTRICTSBEKER OOST

WHC plaatste zich voor de tweede ronde door de poulefase met Heino, Berkum en VSCO door te komen. Ook nu leek het er op dat de blauwwitten zich weer opwierpen als een echte cupfighter. De Gazelle werd na strafschoppen uitgeschakeld (doelman Marcel van der Beek pakte er drie), SDC Putten met 0-1 en VVOG met 4-3 (na een 4-1 voorsprong). In de kwartfinale werd WHC in Gendt uitgeschakeld door De Bataven. De 5-0 nederlaag leek op papier een fikse afstraffing, maar de uitslag was zeer geflatteerd. Geen halve finale dus voor WHC en ook geen directe plaatsing voor de KNVB-beker voor volgend seizoen.

SEIZOEN 2008-2009

Assistent-trainer Freddy Smit werd de opvolger van Jan Schulting. Het zou een interessant jaar worden bij de Wezepers want voor het eerst sinds 1994 werd de zogenaamde 'vijf buitenlandersregeling' overboord gegooid. Meer nieuwe spelers dus bij WHC en het was maar afwachten hoe zich dit zou gaan ontwikkelen. Toch had de nieuwe trainer de doelstelling om in de top-vijf te komen, liefst met een periodetitel en deelname aan de KNVB-beker. WHC verloor o.a. John Stegeman maar daartegenover stonden de komst van Melchior Schoenmakers, Jos de Gram, Jeffrey Groeneveld, Jeffrey Bosch, Wilfred van den Hul, Bennie Veldhoen, Stefan Luchtenberg, William Wolff, Biko Brazil en Ferry de Smalen. Doelman Marcel van der Beek kreeg in het eerste thuisduel tegen PKC '83 (0-2 verlies) een déjà-vu. Na een enorme blunder (ook vorig seizoen in het eerste duel tegen HHC) maakte hij bekend om volgend seizoen niet meer de eerste wedstrijd te keepen. Zonder het toen te beseffen zou het ook uitkomen want hij zou vertrekken bij de blauwwitten. WHC herstelde zich een week later in Zwolle tegen Be Quick '28 (2-3) met een uitblinkende Biko Brazil. Door de wisselende resultaten bleek dat WHC, door de vele nieuwelingen, nog geen ingespeeld team had.

Even leek het de goede kant op te gaan en werden achtereenvolgens zeges behaald op SC Genemuiden (3-0), Oranje Nassau (0-1), kampioen HHC Hardenberg (3-0) en Berkum (2-3). En ineens stond WHC op de tweede plaats met slechts 3 punten achterstand op koploper Harkemase Boys. Maar lang genoten de Wezepers niet van het sportieve succes. Bij de winterstop stond men alweer op de zevende plaats. In week 49 werd de WHC-selectie getroffen door twee trieste familie-omstandigheden en WHC wilde daarom niet spelen tegen Harkemase Boys, werd bestraft door de KNVB, maar werd later alsnog vrijgesproken van een boete.

Het jaar 2009 begon voor WHC zeer voortvarend. Uit zeven duels werden 17 punten gehaald zonder een nederlaag en de derde plaats werd ingenomen met maar 3 punten achterstand op de koplopers Harkemase Boys en HHC Hardenberg. Op 28 maart durfde niemand vooraf te spreken over 'meedoen om het kampioenschap'. Een stille hoop was er wel bij de Wezeper supporters, die massaal naar Hardenberg waren gekomen, maar WHC helaas met 3-1 ten onder zagen gaan. Einde sprookje en achteraf bekeken tevens het einde van een vermoeiend ogend WHC, dat meer bezig was met diverse transferperikelen van komende en gaande spelers. Uit de laatste 6 wedstrijden werden slechts 5 punten behaald en alleen op de laatste speeldag werd nog gewonnen van Excelsior '31 met 2-0.

Toch eindigden de Wezepers nog op de vijfde plaats en behaalden een plaatsbewijs voor de KNVB-beker. Op zaterdag 20 juni werd in een speciale wedstrijd afscheid genomen van Edward Tijssen, die 15 seizoenen deel uitmaakte van de Wezeper selectie.

DISTRICTSBEKER OOST

Beschamend was het optreden van cupfighter WHC, dat de laatste drie jaar toch naam had gemaakt, in de districtsbeke. Na een 1-3 winst op SV Vaassen werd er thuis verloren thuis verloren van zondagtweedeklasser Wijhe '92 met 1-3. In de laatste poulewedstrijd moest WHC

winnen in Apeldoorn tegen CSV naar het bleef een bloedeloze 0-0 en daarmee werd WHC uitgeschakeld voor verdere deelname aan de beker.
SEIZOEN 2009-2010

Ook nu kreeg trainer Freddy Smit weer te maken met bijna een geheel vertrokken en nieuw aangetrokken elftal. Maar nog belangrijker was dat de nieuwe topklasse, na jarenlang soebatten, eindelijk van start zou gaan in het seizoen 2010-2011. En natuurlijk wilde WHC daarbij zijn. De eerste vier ploegen zouden zich rechtstreeks plaatsen en de nummer 5 en 6 zouden promotiewedstrijden gaan spelen. De strijdliezen schalden de hele terugreis van Harkema naar Wezep door de spelersbus want WHC versloeg op de eerste speeldag kampioen Harkemase Boys in eigen huis met 1-2. En dat zorgde meteen voor een euforische stemming, die echter een week later alweer heel snel verdwenen was na de 1-2 thuisnederlaag tegen PKC '83. Veel doelpunten vielen er in de duels tegen Go Ahead Kampen (4-3 winst) en Excelsior '31 (5-4 verlies met 5 doelpunten van Excelsior-speler Niki Leferink, waarvan ook nog 1 in eigen doel).

Tot en met de winterstop lukte het niet bij WHC, in zeven duels werd geen enkele maal gewonnen en slechts 4 punten behaald. Met de 11e plaats op de ranglijst keek men meer naar de onderste ploegen dan naar de bovenste. Het gat met de nummer vier begon zo langzamerhand een flinke kloof te krijgen. Koning Winter kreeg Nederland in haar greep en WHC speelde na de winterstop alleen nog op 23 januari tegen Harkemase Boys speelde en met 0-2 verloor. Tot 27 februari speelde de Wezepers geen enkele competitiewedstrijd meer.

De nederlaag tegen Harkemase Boys had consequenties voor trainer Freddy Smit want deze werd vervangen wegens het 'ontbreken van chemie tussen hem en spelers'. Assistent-trainer Marcel van der Steege, geassisteerd door Henk Harmens, namen voor de rest van het seizoen de honneurs waar. Op 27 februari werd er voor het eerst sinds 26 september weer eens gewonnen door WHC, uitgerekend tegen koploper Excelsior '31, met 4-3. Maar echt beter ging het daarna ook niet met WHC, in drie wedstrijden werd 1 schamel puntje gepakt. De blauwvitten stonden op een troosteloze 12e plaats met maar drie punten achterstand op de rode lantaarndrager.

Maar ineens begon te lopen bij WHC en werden vier achtereenvolgende uitduels gewonnen: Staphorst (2-3 met 3 doelpunten van Denis Mahmudov), Nunspeet (1-3), PKC '83 (2-4) en Go Ahead Kampen (0-2). Plaats zes (en daarmee promotiewedstrijden) kwam weer in zicht, maar leek ook weer snel te gaan verdwijnen na twee thuisnederlagen tegen HHC Hardenberg (0-2) en CSV Apeldoorn (1-3). Door een mooie 2-4 zege op Flevo Boys kwam WHC toch weer op de felbegeerde zesde positie te staan. De spanning steeg met de week (WHC won ook van SC Genemuiden met 1-0) en toen alle ploegen in wedstrijden gelijk stonden kon de balans worden opgemaakt. Met nog twee duels te spelen stond WHC op de 7e plaats maar stond maar 1 punt achter op de nummer zes ACV.

Tegen Staphorst thuis werd het een berekende 0-0, men wilde of durfde in de slotfase geen risico's meer te nemen met de laatste wedstrijd tegen ACV in het vizier. SC Genemuiden werd definitief vijfde, WHC stond zesde (34 punten), ACV zevende (34 punten) en HHC Hardenberg achtste (32 punten). Beide kemphanen ACV en WHC speelden op de laatste speeldag met 1-1 gelijk en kwamen op 35 punten uit. De lachende derde werd HHC Hardenberg, dat in de slotminuten nipt won met 0-1 van Go Ahead Kampen. Drie ploegen met evenveel punten maar het doelsaldo gaf de doorslag. Er waren na afloop veel redenen aan te wijzen waarom het niet was gelukt. Was het de slechte competitiestart, de vele bekerwedstrijden, het te laat ingrijpen van het bestuur met de trainerswissel, te laat begonnen met de eindsprint, het gemis van topscorer Denis Mahmudov in de slotfase van de competitie wegens een zaalvoetbalincident en dus een lange schorsing, thuis te weinig punten gehaald of het op zeker spelen in de slotfase tegen Staphorst?

Wie het weet mag het zeggen, maar één ding was wel zeker: WHC zou in het seizoen 2010-2011 geen topklasse voetbal spelen!

DISTRICTSBEKER OOST

WHC kwam nu wel door de poulefase (DVS '33, DTS '35 en Berkum) heen. In de met 3-0 gewonnen wedstrijd tegen DTS '35 maakte Jolf Stel alle doelpunten. In de volgende ronde nam WHC revanche op Wijhe '92 (zie vorig seizoen) door nu met 1-6 te winnen. Ook tegen zondag vierdeklasser Dieze West waren er veel doelpunten te zien. Mede door vier doelpunten van Joseph Kanyike en drie van Bas Bloemen won WHC met liefst 9-1. Op een ijskoude dinsdagavond in februari plaatste WHC zich voor achtste finales door met 2-4 van SC Woezik te winnen (Jolf Stel scoorde 3 doelpunten). Niets leek een plek in de kwartfinale in de weg te staan want op dinsdag 9 maart stond er een thuisduel gepland tegen zondag derdeklasser FC Presikhaaf. Maar na 90 minuten (1-1) en strafschoepen liep niet WHC als overwinnaar van het veld maar de gasten! KNVB-BEKER

Op zaterdag 29 augustus 2009 boekte WHC een zwaarbevochten, maar verdiende overwinning van 1-2 op zondaghoofdklasser FC Chabab in Amsterdam. De blauwwitte treffers kwamen op naam van Melchior Schoenmakers en Joseph Kanyike. Voor de tweede ronde moesten de Wezepers wederom naar onze hoofdstad toe en wel nu naar AFC, dat in de eerste ronde ACV uitschakelde. WHC won door een doelpunt van Denis Mahmudov (strafschop) met 0-1. Op 28 oktober speelde WHC een heroïsche wedstrijd in de derde ronde tegen zondaghoofdklasser Gemert. Na 90 minuten eindigde de wedstrijd in 1-1 door treffers van Bas van der Reijken en Melchior Schoenmakers. De eindstand na de verlenging werd 2-2 door treffers van Denis Mahmudov en Bas van der Reijken. Strafschoepen moesten de beslissing brengen. Joseph Kanyike scoorde de 5-4. Daarna miste Pim van Zutphen voor Gemert. Daarna brak een groot blauwwit feest uit op het veld van Gemert.

Een nog groter feest brak uit toen bekend werd dat de Wezepers in de vierde ronde tegen Ajax hadden geloot. Door de vele sneeuwval en vorst leek het duel in het FC Zwolle-stadion op woensdag 23 december op losse schroeven te komen staan maar met behulp van tientallen WHC-supporters kon het veld sneeuwvrij worden gemaakt. In het met 10.500 uitverkochte stadion werd de uitslag een desillusie voor WHC want de Amsterdammers wonnen met liefst 1-14 (6 treffers van Luis Suarez). Geen kwartfinaleplaats voor WHC, maar daar had zelfs de meest doorgewinterde WHC-fan dan ook niet op gerekend.